

Moje sny

Miriam Kmeťová – 9. ročník

Moja budúcnosť sa začala formovať už v minulosti. Všetko to začalo mojou záľubou v lietadlách a vo všetkom, čo súvisí s lietaním a prirodzene, výberom školy. Verím, že to určite ovplyvní celý môj život.

S rodičmi sme začali „riešiť“ strednú školu už v ôsmom ročníku. Vtedy som si ešte nebola celkom istá výberom, ale mala som jasnú predstavu, že raz chcem byť pilotkou. Mala som, priznám sa, aj strach, či to zvládnem, ale otec ma podržal a povedal mi, že sa nemám čoho báť a keď po tom naozaj túžim, mám do toho ísť s energiou a odhodlaním. Pomohol mi aj s výberom. Chodil sa so mnou pozrieť na rôzne školy... Hľadali sme konkrétne miesto, kde by som mohla študovať odbor letecký technik. Otec mi odporučil, že by bolo dobré najprv skúsiť niečo, čo mi umožní byť blízko pri lietadlách. A mne sa tá myšlienka celkom pozdávala. Nakoniec sme našli tú „pravú“ školu. Podala som si tam prihlášku a po prijímačkách mi oznámili, že ma prijímajú. Teda, prijali ma na strednú školu leteckú, odbor letecký technik (avionik). Ale až v Českej republike! Budem musieť bývať na internáte... Mám obavy, či to zvládnem bez rodiny a či budem zvládať učivo. Ale dúfam, že to všetko bude napokon dobré. Po skončení strednej by som chcela ísť na vysokú školu alebo by som chcela pôsobiť v armáde. Začala by som ako technik armádnych lietadiel, ale najradšej by som chcela robiť stíhaciu pilotku. To by bola paráda! Viem, že v armáde nebudem robiť navždy. Chcela by som sa neskôr vypracovať na dopravnú pilotku v zahraničí. Bože, lietať raz na Boeingoch pre nejakú leteckú spoločnosť!

Čítam knihy o letectve, o typoch lietadiel, o histórii vývoja leteckého priemyslu a snívam. Viem, že to bude zložitá cesta dopracovať sa až do armádneho letectva a potom... Ale ja sa budem snažiť až do poslednej chvíle.

